

ρεμούλα

Σημασία

Βίαη αρπαγή περιουσιακών στοιχείων, κυρίως υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος.

Συνώνυμα

Κλοπή, υπεξαίρεση, σφετερισμός, νοσφισμός,

Ετυμολογία

Από το αρσενικό ουσιαστικό της Λατινικής **remus**, που σημαίνει **κουπί**.

Το δε remus προήλθε από το αρχαίο ελληνικό **ερετμός ή ερετμόν** κουπί. (βλ. λ.) ως εξής:
Ερετμός > Eretmos > eretmous > remus

Από το **remus** πιθανόν να προήλθε το επώνυμο **Ρέμος** μέσω μιας πιθανής θέσεως (αξιώματος) «α ρέμους» δηλ. «ό επί της κώπης» ίσως ο πηδαλιούχος ή υπεύθυνος της κωπηλασίας ή της φύλαξης των κουπιών.

Ανάλογος σχηματισμός επιθέτου: «**Σαμπάνης**» από το **a sabanis** ήτοι **ο επι των σαβάνων**, αυτός που μοίραζε τα σάβανα (πετσέτες λουτρού) στα Ρωμαϊκά βαλανεία (λουτρά). Επίσης και το ασηκρήτις από το «**a secretis**» δηλ. **ο επι των απορρήτων**.

remulus υποκοριστικό του **remus** δηλ. **μικρό κουπί**.

Remulus m. (remus) petite rame : TURPIL. Com. 97 ^{Gaffiot, LSJ}

Πληθ. τα μικρά κουπιά λέγονται **remula**. Κουπάκια.

Ανάλογα: από τη λέξη **risus** ρίζους (γέλιο από το rideo = γελώ) το **ridiculus** που μεταξύ των άλλων σημαίνει και a jester, buffoon, ο γελωτοποιός, ο καραγκιόζης, ο τζουτζές.: "Gelasimo nomen mihi indidit parvo pater. Quia inde jam a pauxillo puero ridiculus fui, etc.," Plautus.

Όμως συνεκδοχικά ρέμουλα ή **ρεμούλα** σήμαινε την ειρεσία, την **κωπηλασία** και τους **κωπηλάτες**. Ο τόνος κατέβηκε στην παραλήγουσα όπως σάκος > σάκουλα > σακούλα
Την κωπηλασία την έκαναν στα ύστερα Ρωμαϊκά χρόνια οι κατεργαρέοι.

Ως γνωστόν οι κατεργαρέοι (ή **κατεργάρηδες**) δεν έχαιραν καμιάς εκτίμησης: ήταν κατάδικοι του κοινού ποινικού δικαίου: κλέφτες, δολοφόνοι, καταχραστές, απατεώνες κλπ

Οι άνθρωποι της **ρεμούλας** ήταν ικανοί για κάθε παλιανθρωπιά, ήταν άνθρωποι **του σχοινοῦ και του παλουκιού**.

Από εκεί η ρεμούλα κατάντησε να σημαίνει συμμορία κακούργων αλλά και τα ίδια τα κακουργήματα: αρπαγή, υπεξαίρεση κλπ.

Ο Μπαμπινιώτης ¹⁷¹ κατά την πάγια τακτική του δημιουργεί την ιταλική λέξη *rimula*, μια λέξη που δεν υπάρχει στα Ιταλικά λεξικά!

Η *rimula* είναι Λατινική και σημαίνει όχι ρήγμα αλλά αμυχή, ελαφριά πληγή. Τώρα πως συνδέεται το ρήγμα ή η αμυχή ή η ελαφριά πληγή με την κλοπή και την υπεξαίρεση μόνον ο κ. Μπαμπινιώτης μπορεί να εξηγήσει.

ρεμούλα (η) |χωρ. γεν. πληθ.) 1. η βίαιη αρπαγή. κλοπή ξένων περιουσιακών στοιχείων: στην εταιρεία γινόταν μεγάλη ~ απ' τους υπαλλήλους! 2. (ειδικότ.) η υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος κυρ. από κρατικό λειτουργό: κατήγγειλε τη διοίκηση του οργανισμού για ρεμούλες και κομπίνες.
[ΕΓΥΜ. Πιθ. < ιταλ. *rimula* «ρήγμα»].

171

rīmŭla, ae, f. dim. id.,

l.a small crack, chink, or fissure, Cels. 8, 4 (al. rimae): "cavernarum," Lact. 8, 14.

Βιβλιογραφία

9620

Συγγραφέας: Lewis Ramshorn
Τίτλος: Dictionary of Latin Synonymes
Εκδότης: LITTLE & BROWN
Έτος: 1841

171

Συγγραφέας: Γ. Μπαμπινιώτης
Τίτλος: Λεξικό της νέας ελληνικής γλώσσας - Β' έκδοση
Εκδότης: ΚΕΝΤΡΟ ΛΕΞΙΚΟΛΟΓΙΑΣ
Έτος: 2005

LSJ

Charlton T. Lewis, Charles Short, A Latin Dictionary on [Perseus Digital Library](http://www.perseus.tufts.edu/)

Gaffiot

Dictionnaire Gaffiot latin-français (1934)

<http://www.lexilogos.com/latin/gaffiot.php?q=remula>

112

10 Ιανουαρίου 2014